

DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT

Statsråden

Høyres stortingsgruppe
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref
ES/LAL

Vår ref
06/02219-49

Dato
30.3.2007

Spørsmål vedr. sammenslåingen av Statoil og Hydros petroleumsvirksomhet

Det vises til brev datert 2. februar 2006 hvor det bes om å få klarhet i en del spørsmål knyttet til sammenslåingen av Statoil og Hydros petroleumsvirksomhet. Spørsmålene er gjengitt nedenfor. Svarene til spørsmålene følger etter hvert enkelt spørsmål.

Det vises for øvrig til St.prp. nr 60 (2006-2007) som legges frem for Stortinget 30. mars hvor flere av spørsmålene er besvart.

Proessen forut for fusjonen

1.

Har medlemmer av Regjeringen vært involvert i fusjonsforhandlingene på et stadium av prosessen hvor det fortsatt var mulig å endre avtalen som ble presentert 18. desember 2006?

Integrasjonsavtalen ble ikke forelagt meg eller andre av regjeringens medlemmer før den ble inngått. Jeg og andre regjeringsmedlemmer mottok imidlertid muntlig informasjon fra de to selskapene om enkelte forhold før 18. desember. Jeg ble informert om hvordan navnespørsmålet ville bli behandlet, om hvordan de ønsket fordeling av styreleder og konsernlederfunksjonen, noen sentrale lokaliseringsspørsmål samt mulig bytteforhold.

Jeg og andre regjeringsmedlemmer drøftet disse spørsmålene i noen grad med ledelsen i selskapene, men naturligvis ikke slik at enkeltspørsmål ble saksbehandlet fra vår side.

2.

Hvordan vurderte Regjeringen fusjonsavtalen opp mot Stortingets begrunnelse for det statlige medeierskapet i Statoil slik den fremkommer i St. prp. nr. 36 (2000-2001) og Innst. S. nr. 198 (2000-2001)?

I spørsmålet er det vist til St.prp. nr. 36 (2000-2001) Eierskap i Statoil og fremtidig forvaltning av SDØE og Innst. S. nr. 198 (2000-2001) der det blant annet ble vist til at en stadig større del av Statoils investeringer og verdiskaping vil knytte seg til den internasjonale satsingen. Internasjonalisering ble vurdert som en sentral og helt nødvendig strategi for å sikre fortsatt vekst og verdiskaping etter hvert som norsk sokkel modnes og aktivitetsnivået reduseres. Det ble videre vist til at petroleumsindustrien hadde vært gjennom betydelige endringer, noe som hadde ført til en rask utvikling og skjerpet konkurranse i industrien. Rask og kontinuerlig tilpasning til endrede omgivelser ble vurdert som avgjørende for å lykkes. For at Statoil skulle kunne ta del i den industrielle restruktureringen på en fullgod forretningsmessig måte, ble det besluttet at Statoil skulle gis anledning til å inngå eiermessige strategiske allianser med andre, for eksempel ved å bruke aksjer i eget selskap som oppgjørsmiddel.

Stortinget forutsatte ved børsnoteringen at statens eierandel ikke skulle være lavere enn 2/3. Det ble åpnet for nye eiere i Statoil med inntil 1/3 av selskapets aksjekapital.

Etter børsnoteringen i 2001 beholdt staten en eierandel i selskapet på 81,7 prosent. I juli 2004 og februar 2005 ble det under Bondevik II gjennomført ytterligere nedsalg til institusjonelle investorer og privatpersoner. Staten eier nå 70,9 prosent av aksjene i Statoil.

Høsten 2006 la regjeringen frem St. meld. nr. 13, Et aktivt og langsiktig eierskap, hvor regjeringen legger opp til at eierandelen i Statoil skal opprettholdes.

I henhold til det avtalte bytteforholdet vil statens eierandel i det sammenslåtte selskapet bli om lag 62,5 prosent. I tråd med Stortingets beslutning fra 2001 om minst 67 prosent statlig eierandel i Statoil samt St. meld. nr. 13, legger regjeringen opp til at statens eierandel i det sammenslåtte selskapet over tid skal økes fra 62,5 prosent til 67 prosent. Et eierskap på 67 prosent vil bidra til at intensjonene fra beslutningen om å børsnotere Statoil opprettholdes også for det sammenslåtte selskapet.

3.

Har selskapene diskutert med Regjeringen som alternativ mulighet for at kun Statoil og Hydros internasjonale virksomhet fusjonerte til et felles datterselskap, samtidig som selskapene opererte hver for seg på norsk kontinentalsokkel, og dermed opprettholdt fortsatt mangfold og konkurranse på norsk kontinentalsokkel? Hva var i så fall Regjeringens holdning til dette alternativet?

Nei, et slikt alternativ er ikke reist fra selskapenes side. Som eier har vi ikke sett grunn til å vurdere en slik løsning og følgelig ikke forholdt oss til en slik måte å organisere virksomheten mellom de to selskapene på. Vi forholder oss til det forslaget om sammenslåing som er fremmet fra de to selskapenes styrer.

4.

Har statsministeren forut for at fusjonen ble offentlig kjent lovet partene Regjeringens samtykke til fusjonene jfr. krav om godkjenning fra myndighetene i Konkurranseloven og Petroleumsloven?

Nei, det er ikke tilfelle. Saken blir behandlet på ordinær måte av regjeringen. For at staten som eier i Statoil og Hydro skal kunne ta stilling til sammenslåingen, legges det nå frem en stortingsproposisjon hvor det bes om fullmakt fra Stortinget til å stemme over de planlagte transaksjonene i hvert selskaps ekstraordinære generalforsamling.

Overdragelsen av Hydros petroleumsvirksomhet til Statoil må godkjennes i hht. petroleumsloven og petroleumsskatteloven. Hydro er operatør for og rettighetshaver i en rekke felt på norsk sokkel. Enhver overdragelse krever samtykke av Olje- og energidepartementet i medhold av petroleumsloven § 10-12. Her fremgår det at overdragelse av aksjeposter og andre eierandeler som kan gi bestemmende innflytelse over en rettighetshaver som innehar andel i en utvinningstillatelse, ikke kan skje uten departementets samtykke. Finansdepartementets samtykke til sammenslåingen kreves i medhold av petroleumsskatteloven § 10, som sier at overdragelse eller interesseoverføring som nevnt i petroleumsloven § 10-12 ikke kan skje uten at Finansdepartementet har samtykket i de skattemessige virkningene.

Bytteforholdet

5.

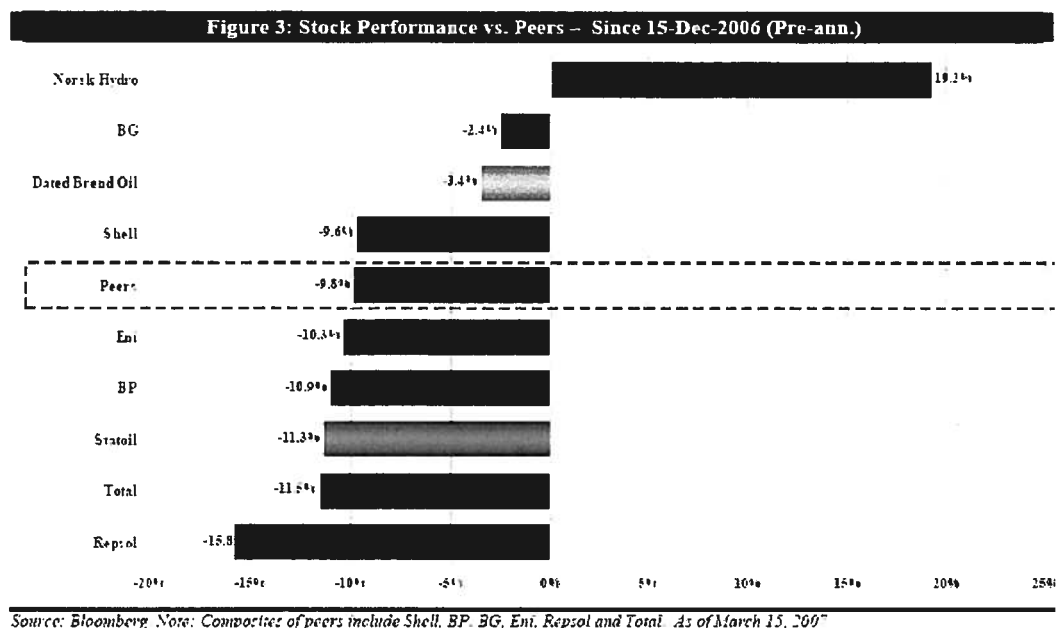
Ble Regjeringen – ved Statsministeren eller olje- og energiministeren - informert om bytteforholdet mellom aksjene i Statoil og Hydro før fusjonen ble offentliggjort, i så fall når?

Jeg og andre regjeringsmedlemmer ble informert om selskapenes forslag til bytteforhold mellom aksjene i Statoil og Hydro i dagene før 18. desember 2006.

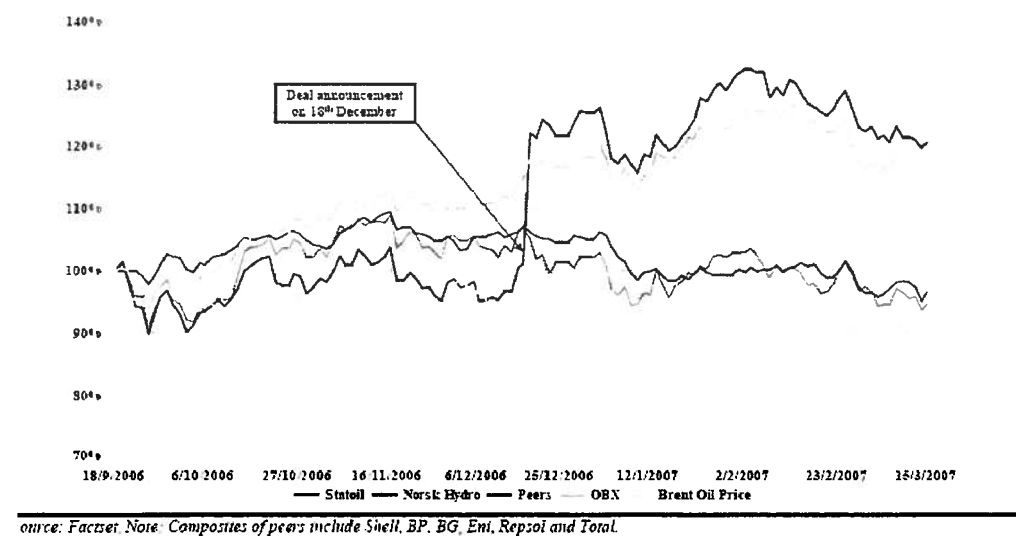
6.

Hvordan har utviklingen av verdiene av statens aksjer i Statoil vært - målt opp mot andre sammenlignbare oljeselskap – etter at fusjonen ble offentliggjort? Hva var verdien av statens eierandel i Statoil før fusjonen siste virkedag før fusjonen ble offentliggjort 18. desember, og hva var verdien av statens eierandel per 18. januar 2007?

Følgende figurer viser utviklingen i aksjekursen i Statoil sammenliknet med andre sammenlignbare selskaper etter at fusjonen ble offentliggjort, og frem til 15. mars 2007:

Kilde: Lehman Brothers

Kilde: Lehman Brothers

De to figurene viser at Statoils aksjekurs har beveget seg omtrent på gjennomsnittet i forhold til sammenlignbare selskaper ("peers".) Hydros aksjekurs fikk et løft da sammenslåingsplanene ble kjent.

Verdien av statens eierandel i Statoil 15. desember 2006 var 265,7 mrd. kr.
Verdien av statens eierandel i Statoil 18. januar 2007 var 242,6 mrd. kr.

7.

Hvordan har den tilsvarende verdiutviklingen vært av statens eierskap i Hydro?

Se de to figurene som vist til i svaret under spørsmål 6. Figurene viser utviklingen i aksjekursen i Hydro sammenliknet med andre sammenlignbare selskaper etter at fusjonen ble offentliggjort og frem til 15. mars 2007.

Verdien av statens eierandel i Hydro 15. desember 2006 var 88,1 mrd. kr.

Verdien av statens eierandel i Hydro 18. januar 2007 var 104,3 mrd. kr.

Det statlige eierskapet

8.

Hvorfor vil regjeringen at staten skal kjøpe seg opp til 67 % eierskap i det nye selskapet? Hvorfor er 67 % eierskap bedre enn 62 % eierskap?

Det vises til svar på spørsmål 2 hvor dette drøftes.

9.

Hva er det regjeringen mener er formålet med det statlige eierskapet og hvorfor krever dette formålet 67 % statlig eierskap i det nye selskapet?

Regjeringen mener staten bør ha en høy eierandel i det sammenslåtte selskapet for å sikre industriell kompetanse, arbeidsplasser og forvaltning av store norske naturressurser. Det er viktig å opprettholde hovedkontorfunksjoner og forsknings- og utviklingsoppgaver i Norge. En slik eierandel gir staten positiv vedtektskontroll.

Det vises for øvrig til svar på spørsmål 2.

10.

Er statsråden enig i at for å sikre nasjonal forankring – et krav det er bred politisk enighet om her i landet - er det tilstrekkelig med 1/3 eierskap i det nye selskapet?

Et eierskap på 1/3 gir vetorett på generalforsamlingene. Et eierskap på 67 prosent vil sikre at staten som eier til enhver tid har kontroll over vedtektsendringer hvis det eventuelt blir et aktuelt spørsmål.

Det vises for øvrig til svar på spørsmål 2 og 9.

11.

I Dagens næringsliv 15. januar varsler en rekke stortingsrepresentanter fra regjeringspartiene at de ønsker en helt annen innflytelse på fusjonen enn det de to selskapene har lagt opp til. De krever blant annet innflytelse i spørsmål som styrelederjobben, navnedebatten og lokalisering. Er dette områder som regjeringen vil kreve endret i forhold til fusjonsavtalen mellom selskapene, eller mener man at fusjonsavtalen er en ferdig pakke som eieren vil ta stilling til som helhet?

Regjeringen har vært opptatt av å kommunisere synspunkter på navn og lokalisering fra største eier til selskapene, slik at disse har vært kjent når styrene i selskapene har behandlet sammenslåingsavtalen.

Aksjeeierne vil på den ekstraordinære generalforsamlingen bli forelagt den felles sammenslåingsplanen og kan bare si ja eller nei til planen. Ved å stemme for sammenslåingsplanen som helhet, gjøres det også implisitt vedtak for alle forhold som inngår i sammenslåingsplanen, herunder bytteforhold, vedtektsendringer, kapitalendringer med videre.

12.

Vil Regjeringen ha en sterkere politisk styring av det fusjonerte selskapet enn det som hittil har vært tilfelle for Statoil, slik flere stortingsrepresentanter fra regjeringspartiene har krevd, blant annet i Dagens Næringsliv 15. januar?

Regjeringen vil videreføre sin eierskapspolitikk beskrevet i St. meld. Nr. 13 (2006-2007) Et aktivt og langsiktig eierskap. Staten skal være en aktiv, langsiktig og forutsigbar eier som skal bidra til god og stabil utvikling av næringsliv i Norge. Eierskapspolitikken for StatoilHydro vil følge de samme prinsippene som eierskapspolitikken for andre selskaper hvor staten er aksjeeier.

13.

Er statsråden bekymret over at krav om sterkere politisk styring av det nye selskapet kan svekke verdiene i selskapet?

Nei, vi vil forvalte statens eierskap som det er skissert i eierskapsmeldingen. Vi er som andre aksjeeiere opptatt av å øke selskapets verdier. Regjeringen mener at eierskapsprinsippene slik de er omtalt i eierskapsmeldingen bidrar til dette.

Situasjonen fremover på norsk kontinentalsokkel

14.

Ser Regjeringen de utfordringer en så stor aktør på norsk sokkel og i norsk næringsliv generelt vil medføre, og vil Regjeringen komme med tiltak som kan sikre fortsatt mangfold og konkurranse på norsk kontinentalsokkel?

Problemstillingene som er reist i dette spørsmålet, er utførlig drøftet og besvart i proposisjonens kapittel 8.

15.

Mener Statsråden at den viktigste perioden når det gjelder behovet for teknologiske nyvinninger ligger bak oss, eller mener han at det også i fremtiden vil være et stort behov for å utvikle ny teknologi.

Norsk sokkel står overfor store utfordringer fremover. Store deler av norsk sokkel er moden. I disse områdene er det en betydelig utfordring å øke utvinningen fra felt i drift. I de umodne områdene er funnene som gjøres mindre og ofte mer komplekse enn før. For å realisere disse verdiene er utvikling og anvendelse av ny og mer kostnadseffektiv teknologi avgjørende. Behovet for teknologiske nyvinninger i fremtiden er derfor stort.

16.

Er statsråden enig i at i en situasjon hvor en økende del av norsk olje- og gassproduksjon vil være i form av haleproduksjon fra eksisterende felt, er det svært viktig med fortsatt høy grad av konkurranse, slik at vi kan utvikle teknologi som sikrer at vi får mest mulig ut av de gjenværende ressursene i modne felt?

I stortingsproposisjonen kap. 8.2. er det en grundig omtale av utviklingen i aktørbildet på sokkelen. Hovedbudskapet er at det sammenslåtte selskapet vil bli en stor aktør, men at det samtidig i de modne områdene i Nordsjøen og Norskehavet er et mangfold av aktører. Dette gjelder spesielt i letefasen, men gradvis også i utbyggings- og driftsfasen. Flere av de nye aktørene spesialisierer seg på haleproduksjon og vil forventningsvis få en større rolle på sokkelen.

Det sammenslåtte selskapet vil, som operatør på de store olje- og gassfeltene i den nordlige delen av Nordsjøen, bli den største haleprodusenten på sokkelen. De sentrale utfordringene på disse feltene er økt utvinning og effektiv drift.

En forutsetning for god ressursforvaltning er at vi har aktører som ser mulighetene og har de riktige insentivene til å satse på å videreutvikle feltene i haleproduksjonsfasen. Vi har et mangfold av aktører. I tillegg vil sammenslåingen føre til at Statoil og Hydro får ytterligere forsterket egeninteresse i å utvikle de store feltene i haleproduksjonsfasen. Det sammenslåtte selskapets rolle i modne områder er omtalt i proposisjonens kap. 8.3.4. Mangfoldet med nye aktører som spesialisierer seg på haleproduksjon og det sammenslåtte selskapets rolle på de store feltene legger forholdene til rette for at det vil bli satset på utvikling og bruk av ny teknologi i halefasen. Generelt er det slik at små oljeselskaper i liten grad utvikler ny teknologi selv, men de er ofte brukere av ny teknologi utviklet av andre aktører. Store oljeselskaper satser betydelige ressurser på å utvikle egen teknologi. I tillegg foregår en betydelig del av teknologiutviklingen i leverandørindustrien. Forholdene vil mao. også etter sammenslåingen ligge til rette for at det utvikles og tas i bruk ny teknologi på feltene i halefasen.

17.

Regjeringen kan i forbindelse med godkjenning av fusjonen bruke petroleumsloven til å kreve avhending av operatørskap og eierandeler på norsk kontinentalsokkel. Vil Regjeringen vurdere endringer i dagens operatørskap og eierandeler på norsk sokkel med tanke på en større selskapsmessig spredning for å sikre fortsatt mangfold og konkurranse på sokkelen?

Spørsmålet om å overføre operatørskap og/eller eierandeler i forbindelse med sammenslåingen er drøftet og besvart i proposisjonens kapittel 8.3.

18.

Fusjonen medfører at Statoils og Hydros forsknings- og utviklingsvirksomhet innen petroleumsteknologi vil bli slått sammen, og vi blir et forskningsmiljø mindre her i landet på dette området. Vil Regjeringen i de kommende statsbudsjetter foreta en vesentlig styrking av den offentlig finansierte petroleumsforskningen? Regjeringen Bondevik II hadde en målsetting om å øke den offentlige innsatsen på petroleumsforskning til 600 mill. kr årlig. Vil Regjeringen øke dette ambisjonsnivået som følge av fusjonen mellom Statoil og Hydros olje- og gassvirksomhet?

Regjeringen satser på forskning og utvikling innenfor de områder der Norge har et fortrinn og stort verdiskapingspotensial. Energi og petroleum er slike satsingsområder. Petroleumsnæringen gjennom OG21 og Norges forskningsråd anbefaler at de offentlige midlene til forskning og utvikling innen petroleumsrelaterte områder bør ligge på 600 mill. kroner årlig. Regjeringen har tatt denne anbefalingen til etterretning.

Både Statoil og Hydro spiller en viktig rolle innen petroleumsrelatert forskning og utvikling. Hoveddelen av selskapenes forsknings- og utviklingsaktivitet finansieres imidlertid av interessentskapene på de feltene selskapene opererer. Dette, sammen med betydningen av teknologiutvikling for selskapets konkurranseposisjon internasjonalt, bør tilsi at det sammenslåtte selskapet opprettholder nivået på FoU-innsatsen.

Regjeringen mener det vil være viktig å videreutvikle og styrke det brede FoU-samarbeidet som er etablert i petroleumsnæringen gjennom OG 21.

19.

Kan statsråden forsikre om at Regjeringen ikke har planer om en ytterligere konsolidering av eiermakt på norsk kontinentalsokkel eller i norsk næringsliv, for eksempel gjennom å la det nye selskapet få overta SDØE?

Statens eierposisjon på norsk sokkel vil være konsentrert i eierskapet i det sammenslåtte selskapet og SDØE, med Petoro som ivaretaker og rettighetshaver for SDØE. Regjeringen

har ingen planer om å la StatoilHydro eller andre rettighetshavere kjøpe SDØE-andeler som et ledd i eller følge av sammenslåingen.

20.

Hvilke strategi vil Statsråden legge opp til for å få flere av de store internasjonale selskapene til å etablere bredere virksomhet i Norge?

De største internasjonale oljeselskapene er allerede i dag til stede på norsk sokkel med en betydelig aktivitet. Produksjon fra norsk sokkel utgjør en viktig del av de store internasjonale oljeselskaperes globale produksjon. For eksempel kommer 10 prosent av ExxonMobils produksjonen på verdensbasis fra Norge.

Det norske konsesjonssystemet er et ikke-diskriminerende system basert på faglige, objektive tildelingskriterier hvor ingen enkeltstående eller grupper av selskaper blir favorisert. Dette følger også av EUs konsesjonsdirektiv, som er gjennomført i norsk rett. Det er departementets vurdering at dette systemet, som baserer seg på åpen konkurranse, sikrer en god ressursforvaltning. De store oljeselskapene, med sine store faglige ressurser, har alle muligheter til å lykkes innen den norske modellen dersom de ønsker å satse på norsk sokkel.

21.

For å bidra til større mangfold av selskaper i Norge vil tempoet i åpningen av nye felt inkludert i Nordområdene skje raskere?

Konsesjonspolitikken de siste årene har lagt grunnlaget for det høye aktivitetsnivået vi ser på den norske kontinentalsokkelen i dag. Ved de siste konsesjonsrundene har det samlede areal som er blitt stilt til disposisjon for selskapene økt betydelig. 44 prosent av alt areal tildelt etter at petroleumsvirksomhet startet opp i Norge i 1965 er blitt tildelt etter 2000. Ved TFO 2006 ble det satt ny rekord i antall utvinningstillatelser tilbudt ved en konsesjonsrunde. Også på aktørsiden observerer vi at flere nye selskaper kommer til på norsk sokkel. Antallet selskaper er omtrent blitt fordoblet siden 1997.

Målet er å videreføre dagens politikk og sikre at selskapene får god tilgang på areal.

Etter at den helhetlige forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten ble vedtatt i fjor har det vært mulig å satse ytterligere på petroleumsvirksomhet i Barentshavet. Tidligere i år valgte regjeringen å utvide TFO-området i Barentshavet.

Av forvaltningsplanen går det fram at det ikke skal igangsettes ny petroleumsvirksomhet i Troms II, Nordland VI og Nordland VII i den inneværende stortingsperioden. Det er behov for å styrke kunnskapsgrunnlaget for havområdene Troms II og Nordland VII, og flere prosjekter pågår nå med dette mål for øye. Rammene etablert gjennom forvaltningsplanen

vil bli vurdert på nytt i 2010. Ved behandling av St. meld. Nr. 8 (2005-2006) i juni 2006 sluttet hele Stortinget seg til at forvaltningsplanen skal være et rammeverk for utviklinga av havområdene i nord.

22.

Konkurransen leder til sterkere innovasjonskraft, for norsk leverandørselskap har innovasjonsprosessen vært den viktigste styrken i en internasjonaliseringsprosess. Det hevdes at det er en fare for at særlig små innovative teknologiselskap vil få mindre rom etter fusjonen – deler Regjeringen denne vurderingen, og hva vil mottiltakene være?

Det sammenslåtte selskapet vil være den største operatøren på norsk sokkel og vil få stor betydning for leverandørindustrien. Leverandørindustrien har uttrykt bekymring for det sammenslåtte selskapets sterke operatørrolle, og for at dette kan få negative konsekvenser for leverandørene. Særlig mindre selskaper har uttrykt dette.

Erfaringsvis har små leverandører som underleverandører mer kontakt med store kontraktører enn med operatørene. Det sammenslåtte selskapet vil ha stor interesse av å stimulere til fortsatt bred konkurranse og mangfold blant leverandørene på norsk sokkel for å sikre gode teknologiske og effektive løsninger.

For å sikre mangfold i leverandørindustrien vil myndighetene styrke dialogen med leverandørindustrien og med oljeselskapene. Det vil være viktig å vurdere situasjonen spesielt for de små og mellomstore leverandørselskapene. Myndighetene vil også støtte og videreutvikle arenaer og nettverk som bidrar til god og tidlig informasjonsflyt mellom oljeselskap og leverandører, samt mellom leverandører og underleverandører.

Maktspredning

23.

Statsråden brukte i spørretimen onsdag 10. januar begrepet "forretningsadresse" om selskapets forankring i Stavanger. Det er det samme begrepet som selskapene brukte i sin Børsmelding 18.12.06. I dagens vedtekter i Statoil brukes begrepet "forretningskontor" som er det samme som brukes i Aksjelovens minimumskrav til vedtekter. Hva er forskjellen mellom "forretningskontor" og "forretningsadresse", og hvorfor bruker Statsråden nå konsekvent det siste begrepet?

I forbindelse med offentliggjøring av sammenslåingen 18. desember 2006 ble det fra selskapenes side informert om at det sammenslåtte selskapets forretningsadresse vil være Stavanger.

I henhold til aksjeloven og allmennaksjeloven skal vedtektene for aksje- og allmennaksjeselskaper minst angi den kommune i riket hvor selskapet skal ha sitt forretningskontor. I de foreslåtte vedtektene for StatoilHydro er det nedfelt at selskapets forretningskontor er i Stavanger kommune. Regjeringen legger til grunn at hovedkontoret skal være i Stavanger slik som Statoils hovedkontor er i dag.

24.

To store norske konkurrerende selskap har vært viktige for å få frem alternative beslutningsgrunnlag i valg av teknologiløsninger og utvinningsmetoder, både for myndighetene og for forvaltningen av statens eierandeler i Petoro. Hvordan vil statsråden sikre at alternative løsninger kan komme på bordet til vurdering, med en like stor faglig teknisk fundering?

Dette spørsmålet besvares i stortingsproposisjonen kap. 8.3: Operatørrollen og alternative utredningsmiljøer.

25.

Det nye selskapet vil være en økonomisk dominerende makt. Bakgrunnen for etableringen av SDØE i oljekompromisset fra 1984 var blant annet å unngå at Statoil fikk en for dominerende rolle i det norske samfunnet. Mener Statsråden at denne fusjonen reiser tilsvarende problemstillinger?

Situasjonen i dag er annerledes enn da det for mer enn 20 år siden ble bestemt å opprette SDØE. SDØE er i dag en stor aktør samtidig som vi har en rekke andre rettighetshavere på sokkelen som beskrevet i kapittel 8 i stortingsproposisjonen. I den delen av proposisjonen gis det en utførlig beskrivelse og vurdering av det sammenslåtte selskapets rolle og posisjon i norsk olje- og gassvirksomhet.

Situasjonen fremover - internasjonalisering

26.

Hvor ser Regjeringen at de fremste gevinstene for Norge ligger som følge av internasjonalisering av olje- og gassvirksomheten – ved at oljeselskapene internasjonaliserer seg, eller ved at norsk leverandørindustri gjør det?

Det er viktig for verdiskapingen i norsk petroleumsvirksomhet at både oljeselskaper og leverandørselskaper deltar i internasjonaliseringen. Internasjonaliseringsprosessene til oljeselskap og leverandørindustri står ikke i et motsetningsforhold til hverandre. For eksempel har internasjonale oljeselskap med erfaring fra samarbeid med norsk leverandørindustri bidratt til å tildele norske leverandørselskaper oppdrag internasjonalt. Dersom det sammenslåtte selskapet får flere operatørskap internasjonalt kan norsk leverandørindustri få flere muligheter til å konkurrere om oppdrag.

Gjennom internasjonaliseringen kan leverandørindustrien bringe ny teknologi og kompetanse tilbake til norsk sokkel. Økonomisk vekst gjennom nye oppdrag gir leverandørselskapene mulighet til fortsatt virksomhet, sysselsetting og innovasjon i Norge. For oljeselskapene er internasjonalisering en sentral strategi for å sikre fortsatt vekst og verdiskaping etter hvert som norsk sokkel modnes og aktivitetsnivået på sikt reduseres.

27.

Hvor stor andel og verdi av norsk leverandørindustri sine aktiviteter foregår utenfor norsk kontinentalsokkel?

Det anslås at leverandørindustriens totale omsetning i 2005 var på nærmere 150 milliarder kroner. I utlandet omsatte leverandørindustrien for nærmere 50 milliarder kroner (eksport og salg ved etableringer utenlands). Dette er en økning på 43 % fra 2003, hvor nivået var 34 milliarder. Grovt sett utgjør omsetningen internasjonalt altså en tredjedel av leverandørindustriens totale omsetning.

Utviklingen er en klar indikasjon på at norsk sokkel har vært en vellykket arena for å utvikle en internasjonalt konkurransedyktig leverandørindustri. Norsk leverandørindustri har kapasitet til å håndtere en høy aktivitet på norsk sokkel samtidig som de øker sin omsetning internasjonalt.

28.

Hvilken betydning har det for norsk leverandørindustri at de er en del av en internasjonal næringsklynge som også innebærer nær kontakt med utenlandske olje- og gasselskaper?

Det er viktig for norsk leverandørindustri at de har nær kontakt med utenlandske olje- og gasselskaper. Kompetanseutviklingen på norsk sokkel og i norsk leverandørindustri ble bygget opp nettopp ved samarbeid med ekspertisen i de internasjonale oljeselskapene. Også i dag gir oppdrag ute og samarbeid med utenlandske selskaper ny kunnskap og øker evnen til omstilling.

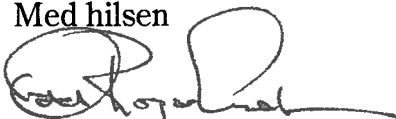
29.

Det synes som det pågår en bølge av nasjonalt fokus innenfor oljesektoren i mange land, noe som kan føre til vanskeligere adgang for oljeselskap med eierandeler, men en større etterspørsel etter leverandører av teknologiske utvinnings- og driftsløsninger. Det kan derfor synes som et sterkere potensial for internasjonalisering i leverandørindustrien, på hvilken måte kan man sikre at dette potensial utløses?

Nasjonale oljeselskapers viktighet når det gjelder produksjon og tilgang på reserver er økende. Disse selskapene utgjør således et viktig kundegrunnlag for norske leverandører.

Norsk leverandørindustri og norske oljeselskap besitter kompetanse og teknologi som gjør dem konkurransedyktige. Norske myndigheter vil ha et fortsatt fokus på kompetanse, forskning og utvikling, samt styrke informasjonsflyten mellom ulike aktører i næringen. Regjeringen vil også fortsatt støtte internasjonaliseringen av leverandørindustrien.

Med hilsen

Odd Roger Enoksen